

Sygn. akt IV U 2038/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2014r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Żywicka

Protokolant: st. sekr. sądowy Jolanta Fiedorowicz

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2014r. w Elblągu na rozprawie

sprawy z odwołania J. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

z dnia 4 września 2013 r. znak: (...)

o emeryturę

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 2038/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawca J. C. wniósł odwołanie od decyzji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w E. z dnia 04 września 2013r. , którą to decyzją pozwany odmówił skarżącemu prawa do emerytury tytułu pracy w szczególnych warunkach .

W odwołaniu od powyższych decyzji skarżący podniósł ,że nie zgadza się z decyzją ZUS albowiem w jego ocenie pozwany nie wliczył do stażu pracy wszystkich okresów ubezpieczenia. Do odwołania skarżący dołączył zaświadczenie o nadaniu numeru REGON oraz pismo Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. Inspektorat w E. informujące o przesłaniu skarżącemu druku zgłoszenia go do ubezpieczenia w związku z podjętą działalnością gospodarczą od 01 października 1997r. .

Pozwany wniósł o oddalenie odwołania podnosząc ,że wnioskodawca w nie udokumentował 25-letniego okresu ubezpieczenia .

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Wnioskodawca J. C. ur. (...), w dniu 29 kwietnia 2013r. wystąpił z wnioskiem do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. o przyznanie mu prawa do emerytury.

Pozwany w toku postępowania ustalił ,że wnioskodawca ukończył wiek 55 lat , udokumentował 10-letni okres pracy w szczególnych warunkach , nie przystąpił do OFE , natomiast na dzień 01 stycznia 1999r. udokumentował jedynie 24 lata , 8 miesięcy i 14 dni okresów składkowych zamiast wymaganych 25 lat .

Pozwany zaliczył do stażu pracy wnioskodawcy następujące okresy ubezpieczenia :

- od 02.09.1969r. do 28.04.1973r. – Stocznia (...) S.A.,
- od 02.05.1973r. do 10.04.1975r. – zasadnicza służba wojskowa ,
- od 01.10.1975r. do 06.03.1989 r. Spółdzielnia Pracy (...) i
(...) (...),
- od 01.10.1989r. do 29.04.1992r. – działalność gospodarcza ,
- od 01.12.1993r. do 31.12.1995r. - działalność gospodarcza ,
- od 29.02.1996r. do 28.02.1997r. – zasiłek dla bezrobotnych .

Pozwany ustalił ponadto ,że w kwestionariuszu dotyczącym okresów ubezpieczenia wnioskodawca oświadczył ,że w przerwach między w/w/ okresami nie pracował . Wnioskodawca nie figuruje w ewidencji płatników składek na ubezpieczenie społeczne w okresach od 30 kwietnia 1992r. do 30.11.1993r. i od 09.09.1997r. do 10.08.1998r..Z kolei z akt sprawy wynika ,że w dniu 28 lutego 1996r. oraz w okresie od 01.03.1997r. do 02.12.1997r. wnioskodawca był zarejestrowany jako bezrobotny w Urzędzie Pracy bez prawa do zasiłku .

/dowód: wniosek o emeryturę k. 1-3 akt rentowych , dokumentacja pracownicza i zarobkowa wnioskodawcy k. 4-43 akt rentowych, legitymacja ubezpieczeniowa koperta k. 45a.r. , zaświadczenia k. 46 a.r., potwierdzenia ubezpieczenia k. 63 a.r. , k. 97 ar. /

Decyzją z dnia 31 lipca 2013r. pozwany odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury , wskazując ,że skarżący udowodnił jedynie 24 lata , 8 miesięcy i 14 dni okresów składkowych i nieskładkowych .

W dniu 28 sierpnia 2013r. ubezpieczony ponownie złożył wniosek o emeryturę . Do wniosku dołączył zaświadczenie Zrzeszenia (...), potwierdzające ,iż skarżący był członkiem zrzeszenia w okresie od 01.10.1989r. do 31.01.1992r. i wniósł o ponowne przeanalizowanie jego stażu pracy.

Zaskarżoną decyzją omówiono wnioskodawcy prawa do emerytury w oparciu o art. 114 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS , podnosząc ,że skarżący nie przedłożył żadnych nowych dokumentów mających wpływ na ustalenie prawa do świadczenia

/ dowód : decyzje, wniosek i zaświadczenie w aktach rentowych /

W ocenie Sądu odwołanie wnioskodawcy nie zasługiwało na uwzględnienie.

W świetle art. 24 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2013.1440j.t.) Ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i **184**.

W myśl art. 184 ust. 1 ww. ustawy :

ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym,

za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem./ ust. 2 /

W świetle art. 32 cyt. wyżej ustawy :

Ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 i 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust. 2 i 3.

1a. Przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się:

1) okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa;

2. Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia.

3. Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnym charakterze uważa się:

1) pracowników organów kontroli państwowej;

2) pracowników organów administracji celnej;

3) pracowników wykonujących działalność twórczą lub artystyczną;

4) dziennikarzy zatrudnionych w redakcjach dzienników, czasopism, w radiu, telewizji oraz w organach prasowych, informacyjnych, publicystycznych albo fotograficznych, objętych układem zbiorowym pracy dziennikarzy;

5) nauczycieli, wychowawców lub innych pracowników pedagogicznych wykonujących pracę nauczycielską wymienioną w art. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674, z późn. zm.);

6) żołnierzy zawodowych, funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Celnej, Służby Więziennej i Państwowej Straży Pożarnej;

7) pracowników jednostek ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 pkt 1a-5 i 8 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229, z późn. zm.).

4. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Stosownie do § 8ust.1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U.Nr 8, poz. 43):

Pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w dziale IV wykazu B, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 50 lat dla kobiet i 55 lat dla mężczyzn,

2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 10 lat wykonywał prace wymienione w dziale IV wykazu B.

Wnioskodawca kwestionował zasadność zaliczenia przez pozwanego tylko niektórych okresów zarejestrowania działalności gospodarczej do okresów składkowych, wywodząc, że za cały okres prowadzenia działalności gospodarczej w latach 90-tych opłacił składki.

Zdaniem Sądu Okręgowego kwalifikacja okresów składkowych według zasad określonych art. 6 ustawy emerytalnej, przebytych przed 1 stycznia 1999 r. musi być dokonana na podstawie przepisów obowiązujących w okresie zatrudnienia osoby ubiegającej się o przyznanie prawa do określonego świadczenia.

W świetle art. 6 ust1 pkt 1 cyt. ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2013.1440 j.t.) okresami składkowymi są okresy opłacania składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości określonej w przepisach o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych, w przepisach wymienionych w art. 195 pkt 1-4 i 8, w przepisach o adwokaturze, w przepisach o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz w przepisach o pomocy społecznej.

Podnieść należy, że w/w przepis art. 195 pkt 4 wymienia ustawę z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 46, poz. 250, z późn. zm.) , która obowiązywała w spornym okresie zarejestrowania działalności gospodarczej przez wnioskodawcę .

W świetle art. 22 ust.1i2 powyższej ustawy:

1. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczenia ciąży na osobie prowadzącej działalność, o której mowa w art. 1.
2. Osoba, o której mowa w ust. 1, może być objęta ubezpieczeniem również z urzędu.

Przepis art. 23 tej ustawy nakazywał osobom prowadzącym działalność opłacać składki na ubezpieczenie za każdy miesiąc ubezpieczenia.

Za trafne zatem należało uznać stanowisko organu rentowego, iż tylko okresy, za które wnioskodawca opłacał składki na ubezpieczenie społeczne mogą być zaliczone do stażu pracy skarżącego . Samo zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego nie jest tu wystarczające .

Dlatego też, decyzja pozwanego z dnia 31 lipca była prawidłowa . Nie została ona zresztą zaskarżona przez pozwanego .

Jak wskazano wyżej pozwany odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury ,na skutek nowego wniosku z dnia 28 sierpnia 2013r., w oparciu o art. 114 cyt. wyżej ustawy o emeryturach i rentach z FUS .

W świetle art.114 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS :

Prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Wnioskodawca swój ponowny wniosek o emeryturę uzasadniał tym, że przedłożył nowy dowód w postaci zaświadczenia Zrzeszenia (...), potwierdzającego, iż był on członkiem zrzeszenia w okresie od 01.10.1989r. do 31.01.1992r.. Do odwołania skarżący dołączył zaświadczenie o nadaniu numeru REGON oraz pismo Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. Inspektorat w E. informujące o przesłaniu skarżącemu druku zgłoszenia go do ubezpieczenia w związku z podjętą działalnością gospodarczą od 01 października 1997r. .

Jednak zdaniem sądu, żaden z tych dokumentów nie ma wpływu na ustalenie prawa do świadczenia emerytalnego, gdyż nie dokumentuje faktu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne za sporny okres prowadzenia działalności gospodarczej przez wnioskodawcę .

Podkreślenia wymaga ,że wnioskodawca został zobowiązany do sprecyzowania ,które konkretnie okresy ubezpieczenia kwestionuje w doręczonej mu karcie zatrudnienia oraz prawidłowo pouczony o konieczności składania wniosków dowodowych na okoliczność spornych okresów . Takich wniosków dowodowych nie złożył w określonym terminie . Na rozprawie wyjaśnił ,że nie posiada innych dokumentów poza złożonymi do akt , które mogłyby potwierdzić opłacanie składek na ubezpieczenie społeczne w spornych okresach od 30.04.1992r. do 30.11.1993r. i od 09.09.1997r. do 10.08.1998r. .

Zgodnie z zasadą ciężaru dowodu określoną w art. 6 k.c , to na wnioskodawcy ciążył obowiązek wykazania ,że przez cały okres prowadzenia działalności gospodarczej nie tylko był zgłoszony do ubezpieczenia , ale również opłacał składki na ubezpieczenie społeczne .Obowiązkowi temu w toku postępowania nie sprostał .

Mając powyższe na uwadze , uznając decyzję organu rentowego za prawidłową , Sąd na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji .